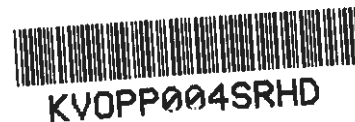

Václav Jehlička
ministr kultury

4489/07
-5-
L 9.12

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	
602 00 Brno - Údolní 39	
PODATELNA	
PŘEVZAL DNE:	30.11.2007
POČ. LISTŮ:	4 PŘÍLOHA: 2/10

V Praze dne 26. listopadu 2007
Č. j.: 13956/2007

Vážení paní,

obdržel jsem Vaši žádost ze dne 29. 10. 2007, č.j. 4489/2007/VOP/MH, o poskytnutí stanoviska k podání pana Ing. J. F., který se obrátil na veřejného ochránce práv se stížností na postup Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen „MHMP-OKP“), ve věci vydání závazného stanoviska č.j. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22. 6. 2007 k demolici stávajícího objektu a výstavbě bytového domu při č.p. 162, Hlubočepy, Skalní 19/162, Praha 5. Závazným stanoviskem MHMP-OKP vyjádřil, že demolice stávajícího objektu a výstavba bytového domu je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná. Stavba je v současné době projednávána v rámci územního řízení, vedeného Úřadem městské části Praha 5, odborem územního rozhodování.

Předmětem stížnosti je i rozhodnutí č.j. MHMP 125721/2006/Dan ze dne 14. 9. 2006, které nabylo právní moci dne 12. 10. 2006, a jímž se MHMP-OKP vyjádřil ke studii stavby, nazvané „byty nad Barrandovskou skálou na pozemcích parc. č. 664 a 665 a na místě domu č.p. 162, ul. Skalní 19, k.ú. Hlubočepy, Praha 5“, se závěrem, že příprava navrhovaných prací v rozsahu předložené studie je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná za stanovených podmínek.

Dále stěžovatel poukázal na to, že dne 1. 3. 2007 podal podnět na přezkum výše uvedeného rozhodnutí MHMP-OKP k Ministerstvu kultury (dále jen „MK“) a zprávu o výsledku přezkoumání neobdržel. Proto podal dne 14. 9. 2007 další podnět na přezkoumání obou výše zmíněných závazných stanovisek MHMP-OKP, s upozorněním, že do 11. 10. 2007 bylo třeba posoudit první podání ze dne 1. 3. 2007, neboť jinak lhůta pro přezkum marně uplyne.

Po seznámení se stanoviskem, které jsem si vyžádal od věcně příslušného odboru, Vám mohu sdělit následující skutečnosti.

MK obdrželo dne 21. 3. 2007 prostřednictvím MHMP-OKP podnět pana Ing. J. F. a některých dalších vlastníků a uživatelů nemovitostí, nacházejících se v dané lokalitě, k přezkumu pravomocného rozhodnutí č.j. MHMP 125721/2006/Dan ze dne 14. 9. 2006, kterým MHMP-OKP vydal závazné stanovisko podle ustanovení § 14 odst. 3 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, ve věci záměru výstavby

„bytů nad Barrandovskou skálou na pozemcích parc. č. 664, 665 a na místě domu č.p. 162, ul. Skalní 19, k. ú. Hluhočepy, Praha 5“.

Výše jmenovaní (dále jen „navrhovatelé“) považují napadené rozhodnutí MHMP-OKP za nezákonné pro rozpor s vyhláškou hl. m. Prahy č. 10/1993 Sb., o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny a určení podmínek jejich ochrany (dále jen „vyhláška HMP č. 10/1993“). Tento rozpor spatřují v tom, že stavba bytového komplexu o čtyřech sekcích se zcela vymyká charakteru a prostorovým urbanistickým principům existující zástavby této památkové zóny a díky své významné poloze bude pohledově kolidovat památkově chráněnému objektu Barrandovských teras. Dále navrhovatelé nesouhlasí s demolicí původní vily č.p. 162, která je podle jejich názoru rekonstruovatelná.

Po předběžném posouzení věci došlo MK k závěru, že v daném případě není dán důvod pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, a tuto skutečnost sdělilo navrhovatelům přípisem č.j. 4335/2007 ze dne 7. 11. 2007.

Dopisem ze dne 14. 9. 2007, který MK obdrželo dne 18. 9. 2007, doplnili navrhovatelé podnět ze dne 1. 3. 2007 o další údaje a rozšířili ho o žádost k přezkoumání závazného stanoviska č.j. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22. 6. 2007, které vydal MHMP-OKP podle ustanovení § 149 zákona č. 500/2004, správní řád, v platném znění, ve věci demolice stávajícího objektu a výstavby bytového domu při č.p. 162, Hluhočepy, Skalní 19, Praha 5.

Kromě již zmíněného rozporu s vyhláškou HMP č. 10/1993, považují navrhovatelé obě závazná stanoviska MHMP-OKP za protizákonná pro rozpor s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 73/2000 Sb.m.s.), a pro rozpor s veřejným zájmem. Závazné stanovisko č.j. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22. 6. 2007 považují navrhovatelé za nezákonné i pro jeho procesní vady, tedy pro porušení příslušných ustanovení správního řádu.

Po předběžném posouzení věci dospělo MK i v tomto případě k závěru, že není dán důvod pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 správního řádu a tuto skutečnost sdělilo navrhovatelům přípisem č.j. 4335/2007/2 ze dne 19. 11. 2007.

Námítky, uvedené v obou podáních, jsou v zásadě shodné a lze k nim podat shodné stanovisko.

Namítané procesní vady výroku a odůvodnění závazného stanoviska č.j. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22. 6. 2007, které byly způsobeny zřejmou nesprávností v písemném vyhotovení napadeného závazného stanoviska, odstranil MHMP-OKP ve smyslu ustanovení § 70 správního řádu opravným rozhodnutím č.j. MHMP 103821/2007/Dan a opravným usnesením č.j. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 3. 10. 2007; námítky navrhovatelů jsou tudíž v tomto ohledu bezpředmětné.

Pokud jde o ostatní námítky, konstatovalo MK ve sděleních, adresovaných navrhovatelům, že podněty napadají primárně věcné závěry obou závazných stanovisek MHMP-OKP. Vzhledem k tomu, že předmětem přezkumného řízení není náprava věcně nesprávných nebo věcně pochybných rozhodnutí, resp. správních aktů, ale pouze těch, které by odporovaly právním předpisům, zabývalo se MK v rámci předběžného posouzení věci pouze otázkou, zda a do jaké míry mohou být napadená závazná stanoviska v rozporu s právními předpisy.

Předmětné nemovitosti jsou z hlediska zákona o státní památkové péči a vyhlášky HMP č. 10/1993 nepochybně objektem památkového zájmu. Při posouzení otázky dodržení ustanovení této vyhlášky dospěl MHMP-OKP k závěru, že předmětný záměr je z hlediska památkové péče realizovatelný. Při tom vycházel z písemných vyjádření příslušné odborné organizace státní památkové péče, s kterými se věcně ztotožnil.

K námitkám navrhovatelů, že výstavba komplexu 4 vzájemně propojených bytových objektů se zcela vymyká charakteru a prostorovým urbanistickým principům existující zástavby památkové zóny, narušila by krajinný ráz individuální vilové zástavby, tvořící urbanistický celek, uplatňující se ve významných panoramatických pohledech, a že nezhledňuje charakter a měřítko zástavby a prostorové uspořádání památkových zón, konstatovalo MK, že pokud odborná organizace ve svém písemném vyjádření označí návrh za realizovatelný a orgán státní památkové péče se s tímto závěrem ztotožní, přezkumný orgán musí vycházet z předpokladu, že tento závěr je věcně správný, neboť zkoumání věcné stránky mu v přezkumném řízení nepřísluší. V této souvislosti mohlo MK pouze zvážit otázku, zda MHMP-OKP nepřekročil v řízení meze správního uvážení (limitované příslušnými ustanoveními správního řádu), a nedospělo k závěru, že by MHMP-OKP na základě shromážděných podkladů mohl dojít k výrazně odchylnému závěru, než je uveden ve výroku napadených závazných stanovisek.

K námitce, že se MHMP-OKP nezabýval navrhovateli uváděným předpokladem, že navrhovaný projekt není v souladu s kapacitními a technickými možnostmi, neboť plánovanou výstavbou se mnohonásobně a neúměrně zvýší hustota místního zalidnění, s tím související dopravní zatížení a zhoršení zdravého životního prostředí v dané lokalitě, konstatovalo MK, že tuto skutečnost nelze MHMP-OKP vytknout, protože tato otázka nespadá do jeho kompetence. Uvedené námitky mohou navrhovatelé uplatnit v územním řízení, ve kterém mají postavení účastníků, a příslušný stavební úřad je musí při rozhodování vzít v úvahu. V závazném stanovisku se orgán státní památkové péče vyjadřuje pouze k otázce přípustnosti stavby z hlediska zájmů státní památkové péče.

K námitce, týkající se kladného stanoviska MHMP-OKP k demolici původní vily bez doložení odborného posouzení stavebního stavu objektu, v důsledku čehož nebyl úplně a správně zjištěn skutečný stav věci, MK konstatovalo, že rozhodnutí o odstranění objektu, včetně obstarání odborných posudků, je v kompetenci příslušného stavebního orgánu. Orgán státní památkové péče, jako dotčený orgán státní správy, se v závazném stanovisku vyjadřuje k otázce případného odstranění stavby opět pouze z hlediska zájmů státní památkové péče. Obligatočním podkladem pro vydání závazného stanoviska byla vyjádření příslušné odborné organizace státní památkové péče, s kterými se MHMP-OKP ztotožnil a pro posouzení věci je považoval za dostatečná.

S konstatováním že rozhodnutí (přijatá řešení) musí být v souladu s veřejným zájmem, který je v daném případě vyjádřený tím, že území bylo vyhláškou HMP č. 10/1993 zahrnuto mezi památkově chráněné zóny, se MK ztotožnilo, nikoliv však s tím, že správní orgán při vydání závazného stanoviska nerespektoval tuto zásadu správního rozhodování. Vyhláška HMP č. 10/1993 stanoví obecné zásady, jimiž jsou limitovány meze správního uvážení. V rámci těchto mezí však musí správní orgán posoudit každý případ individuálně, a to na základě shromážděných důkazů, jimiž v daném případě byla odborná vyjádření NPÚ, ú.o.p. v hl. m. Praze. Navíc nelze přehlédnout, že mimo zájmů státní památkové péče jsou součástí veřejného zájmu i otázky, dotýkající se jiných oblastí. K posouzení všech dílčích zájmů v jejich celku je kompetentní rozhodující správní orgán, tj. příslušný stavební úřad.

Pokud jde o rozpor s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy, konstatovalo MK, že ani s touto námitkou nelze bezvýhradně souhlasit. V článku 3 odst. 1 se

- 8 -

Česká republika zavázala přijmout zákonná opatření na ochranu architektonického dědictví a podle odst. 2 téhož článku zajistit v rámci těchto opatření ochranu památek. MK má za to, že je třeba zároveň vzít v úvahu článek 11, který mimo jiné zavádí povinnost smluvních stran podporovat využívání chráněných statků s ohledem na potřeby současného života.

Při předběžném posouzení věci vzalo MK v úvahu i okolnost, která je pro případné zahájení přezkumného řízení významná, a sice, že na základě obou správních aktů MHMP-OKP, především napadeného rozhodnutí MHMP-OKP č.j. MHMP 125721/2006/Dan ze dne 14. 9. 2006, nabyl účastník řízení práva v dobré víře o správnosti vydaného rozhodnutí a v důsledku toho vynaložil nezanedbatelnou částku, spojenou s náklady na realizaci zamýšleného záměru (cca 4 000 000, - Kč). V té souvislosti MK zdůraznilo, že i kdyby věcně bylo možno dospět k jinému závěru, než k jakému dospěl prvoinstanční orgán, už jen s ohledem na rozsah práv nabytých v dobré víře by bylo problematické napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit pro jeho nezákonnost; v daném případě však MK k takovému závěru nedospělo.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že v daném případě nebyl dán důvod pro zahájení přezkumného řízení a otázka propadnutí prekluzivní lhůty k zahájení přezkumného řízení, zmíněná stěžovatelem, je tedy bezpředmětná.

S pozdravem

v z.

Příloha:

sdělení MK č.j. 4345/2007 ze dne 7. 11. 2007

sdělení MK č.j. 4345/2/2007 ze dne 19. 11. 2007

Vážená paní

Mgr. Eva H a m p l o v á

vedoucí oddělení stavebního řádu, životního prostředí a místní správy

Kancelář veřejného ochránce práv

Údolní 39

602 00 B r n o